

Maranatha Mare

April 2015

Jaargang 42 No 3

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

Ander antwoord

Ik ging naar de hof om het graf te zien.
Het graf in de rots, waar enk'le getrouwen,
op eerbiedige afstand gevolgd door wat vrouwen,
Hem hadden gelegd; ik verwachtte misschien
dat het zijn daar mij een antwoord zou geven
op het stille mysterie van de dood.
Dat het zwijgend de woorden bood
waarmee ik verder kon met mijn leven.

Maar wat ik daar zocht, ik vond het er niet.
De dood had zijn buit alweer prijs gegeven.
Geen ruimte voor stilte, er klonk juist een lied:

het 'Ere zij God' scheen hier te herleven.
Toch antwoord, al was het op ander gebied:
geen rust van de dood, maar feest van het leven.

Overgenomen uit "Voor deze gelegenheid gedichten" van Ina van der Beek

Transformatie

“Ze namen zijn woorden ter harte, maar vroegen zich onder elkaar wel af wat hij bedoelde met deze opstanding uit de dood.” (Mk 9:10)

Met Jezus gestorven en opgestaan, is de Paasboodschap. God kwam ons mensen ontmoeten. Nam ons mee door de dood heen naar het leven. Vragen ook wij ons af: wat betekent deze opstanding?

Een opstandingsgeloof betekent om te leven in het heldere licht van Gods tegenwoordigheid. De reactie daarop is verwondering: “Hoe groot zijt Gij!”

In het licht van Gods tegenwoordigheid zien de dingen van de wereld er klein uit. Onbenullig zelfs. Onbegrijpelijk dat wij vaak zoveel gewicht geven aan die onbenulligheden. Dat we ons zoveel zorgen maken.

“Wees niet bang,” zegt Jesaja, want God zal je helpen. Ook al worden de gelovigen moedeloos van hun levensomstandigheden, voelen ze zich verlaten in hun ballingschap, zullen ze weten: de Bevrijder komt. Zij worden teruggebracht in Gods tegenwoordigheid. Gods nabijheid verandert alles. Transformatie. Daar komt de kracht vandaan om voort te gaan met het levenstaak. Om Gods koninkrijk te laten komen.

Op de berg van Jezus verheerlijking waren zijn volgelingen door schrik overweldigd want in Gods tegenwoordigheid veranderd alles – ook Jezus. Zijn transformatie, verandering, *metamorfose* in het Grieks, wordt beschreven als: hij veranderde van gedaante, zijn kleren gingen helder wit glanzen. Met zijn eigen transformatie bracht Jezus ook zijn volgelingen in Gods glansrijke tegenwoordigheid.

De stem uit de wolk zei: *Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar hem.* De taak van de volgelingen: om naar Jezus te luisteren en doen wat hij deed.

Wat bedoelde Jezus met deze opstanding, vroegen de leerlingen zich af op de berg van transformatie. In de Paastijd, de tijd van transformatie, vragen we ons af: wat betekent deze opstanding voor ons? Wat is nu onze taak? Hebben we daar de kracht daarvoor?

De kracht hebben we. Die kom van Gods tegenwoordigheid die alles verandert, transformeert. Een *metamorfose*. Ontmoeting met God verandert ons. Onze taak is luisteren naar Jezus. Doen wat hij heeft gedaan.

In de tijd na Pasen wachten we op de Geest van God. Vol van de Geest kunnen zien we midden-in deze vaak duistere wereld het licht.

We leven in verwondering.

Hoe groot zijt Gij!

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Op zondag 1 maart was er een doopdienst in de kerk – een bijzondere gelegenheid! Carusta nam de dienst waar en doopte Hayley dochter van Chris en Daniella Bezuidenhout en kleindochter van Eddie en Joke de Jong. Gefeliciteerd en heel veel plezier met Hayley!

Wij dragen Jenny le Roux in onze gedachten en gebeden op, Jenny krijgt behandeling voor lever kanker met chemokuur, en wij bidden voor Jenny maar ook voor haar support team : moeder Catrien de Wee en dochter Theresa De Castro (le Roux) en de rest van de familie.

Wij blijven bidden en meeleven met een aantal gemeenteleden/vrienden die het minder goed maken met hun gezondheid: Dick van den Eijkel, Cor Joustra, Julia Smit en Nellie Gentenaar.

Laatste herinnering voor het Paas ontbijt op Zondag 5 April in de grote zaal Philadelphia om 08h30 voor 08h45. Als u wilt komen laat het weten aan Charlotte Reinten, telefoon 083-441-2141 of email charlotte@yneldo.com.

Een beetje een schuldgevoel

Ik heb altijd een beetje last van het **wereldverbeteraardilemma**. Ik ben vóór een betere wereld en vind het belangrijk dat ik mijn steentje bijdraag. Een betere wereld gaat niet alleen om dingen die met het milieu te maken hebben, zoals alleen maar biologisch vlees eten en je kauwgompje niet op straat uitspugen.

Het gaat volgens mij ook over hoe je met de mensen om je heen omgaat. En dat vind ik soms lastig. Want waar ligt de balans tussen goed met je medemens omgaan en realistisch blijven? Ik weet het niet zo goed.

Een voorbeeldje. Je kent vast allemaal de straatnieuwsverkopers die bij de ingang van de Albert Heijn staan. We groeten ze vriendelijk en lopen vervolgens de supermarkt in om onze karretjes vol te laden met véél te veel eten dat we eigenlijk niet nodig hebben. Vervolgens lopen we naar buiten met onze zware boodschappentassen, groeten we de straatnieuwsverkoper nog een keertje en stappen we met een voldaan gevoel onze auto in. We hebben de straatnieuwsverkoper vriendelijk gegroet én de boodschapjes zijn binnen. Dikke prima.

Ik vind dit lastig. Want als ik mijn karretje in de Albert Heijn vol kan gooien met spullen die ik eigenlijk niet nodig heb (want even eerlijk, we kopen allemaal veel meer eten dan we nodig hebben), waarom kan ik dan niet ook iets voor de straatnieuwsverkoper meenemen? Ik doe het wel eens. Ik koop een pakje stroopwafels en geef dit, als ik met mijn zware boodschappentas naar buiten loop, aan de straatnieuwsverkoper. Zo kan ik met een nog beter gevoel mijn auto instappen. Ik heb tenslotte iets goeds gedaan.

Ik wil niemand een slecht gevoel aanpraten. Het is namelijk goed dat we iets extra's kopen voor de straatnieuwsverkoper. Maar de laatste tijd word ik steeds meer aan het denken gezet als ik de mevrouw bij onze Albert Heijn zie staan. Hoe zou het voelen als ik haar was? Hoe zou het voelen als er de hele dag door mensen langslopen die mij even begroeten en die soms een pakje stroopwafels bij me achterlaten? Wil je als mens niet meer dan stroopwafels en een begroeting? Deze vrouw bij de Albert Heijn is iemand met een verhaal. Waarom staat ze daar? Zou het voor haar niet veel fijner zijn als ik even een praatje met

haar maak? Als ik tijd voor haar vrij maak? Als ik even aandacht besteed aan haar als persoon?

En hier komt de balans om de hoek kijken. Ik denk zelf al snel: "*Ja, maar kan ik toch niet elke keer bij het boodschappen doen een half uur blijven kletsen met die mevrouw? Ik heb nog wel meer te doen. Mijn scriptie moet geschreven worden, ik moet de was nog doen, mijn boodschappen moeten zo snel mogelijk de koelkast in. Daar heb ik geen tijd voor.*" Een stukje realisme, want ja, ik heb inderdaad meer te doen. En toch... Als ik daar zou staan, zou ik hopen dat iemand "alles wat hij nog moet doen" héél even opzij schuift, om gewoon even aan mij te vragen wie ik ben en hoe het met me gaat. Gewoon, omdat ik méér ben dan "*die vrouw bij de Albert Heijn*".

Lisse (22) is gelukkig getrouwd, bezig met haar master vertaler Engels en kookt graag.

Kijk voor meer blogs op www.lavidalisse.nl.

<http://www.eo.nl/magazines/eva/blog-detail/artikel/blogger-van-de-maand-een-beetje-een-schuldgevoel/>

Tommy

Het was ongeveer 14 jaar geleden, en ik stond in de deuropening naar de binnenkomende studenten te kijken voor hun eerste les Godsdienst. Het ging over vertrouwen.. Dit was de eerste keer dat ik Tommy zag. Hij was zijn haar aan het kammen, wat zo lang was dat het wel dertig centimeter onder zijn schouders hing. Mijn eerste indruk van hem was: Vreemd... Heel vreemd..

Tommy was mijn grootste uitdaging dat jaar. De ene keer ontkende hij, en de andere keer grijsde hij over het feit dat we een onvoorwaardelijke liefdevolle God hebben. Toen hij aan zijn eindtoets begon zei hij heel cynisch: "Denkt u dat ik God ooit zal vinden?"

"Nee", zei ik heel onsympathiek. "O", was zijn reactie. "Ik dacht dat u dat hier aan het leren was."

Ik liet hem vijf stappen de deur uit gaan. Toen riep ik hem na: "Ik denk niet dat jij God ooit zal vinden, maar ik weet zeker dat Hij jou wel zal vinden". Tommy haalde zijn schouders op en ging weg. Ik vond het jammer dat hij mijn opmerking had gemist.

Later hoorde ik dat Tommy examen had gedaan, en was geslaagd. Ik was dankbaar voor dat. Toen kwam het verschrikkelijke nieuws. Tommy had terminaal kanker. Voordat ik hem op kon zoeken, kwam hij al naar mij toe. Toen hij mijn kantoor in kwam zag ik hem. Zijn lichaam was slecht verzorgd, en zijn haar was bijna helemaal uitgevallen van de chemotherapie. Toch waren zijn ogen helder, en voor de eerste keer was zijn stem krachtig.

"Tommy, ik heb nog heel vaak aan je gedacht. Ik hoorde dat je ernstig ziek bent", flapte ik eruit.

"Oh ja, heel erg ziek. Ik heb kanker. Het is nog een kwestie van weken".

"Kan je me erover vertellen?"

"Tuurlijk, wat wilt u weten?"

"Hoe is het, als je 24 jaar bent, en je weet dat je dood gaat?"

“Het kan erger”, vertelde hij me. “Zoals wanneer je 50 jaar bent, je regelmatig lam zuipt, vrouwen verleidt, en het grote geld het belangrijkste vind in het leven”.

Toen vertelde hij mij waarom hij gekomen was.

“Het was wat u me zei aan het eind van de laatste les. Ik vroeg u of ik dacht of ik ooit God zou vinden. U zei nee, wat me zeer verbaasde. Maar toen zei u: Maar Hij vind jou wel. Ik heb daar vaak aan gedacht, ook toen mijn zoektocht naar God zeer intens was op een gegeven moment. Maar toen de doktoren een klomp van mijn lies verwijderden, en vertelden dat het kwaadaardig was begon ik God echt op te zoeken. En toen het kwaad mijn vitale organen aan begonnen te tasten ging ik op de koperen hemel slaan. Maar er gebeurde niets. Op een dag werd ik wakker, en in plaats van mijn wanhopige zoektocht naar antwoorden deed ik niets. Ik stopte. Ik besloot dat ik niets voor God voorstelde of voor het hiernamaals. Ik keek hoe lang ik nog ongeveer te leven had, om nog belangrijke dingen te doen. Ik dacht aan u, en aan nog iets anders wat u nog gezegd had. U heeft ooit gezegd: Het grootste verdriet is om door het leven te gaan zonder lief te hebben. Maar het is bijna net zo verdrietig om de wereld te verlaten zonder iedereen verteld te hebben dat je van ze houdt.

Dus ik ben begonnen met de moeilijkste... Mijn vader”.

Tommy's vader was de krant aan het lezen toen Tommy de kamer inkwam.

“Pap, ik wil even met je praten”.

“Nou, zeg het maar”.

“Ik bedoel, het is heel belangrijk”.

De krant ging een klein stukje naar beneden.

“Wat is er?”

“Pap, ik hou van je. Dat wil ik je gewoon vertellen, dat je dat weet”.

Tommy lachte toen hij terugdacht aan dat moment. “De krant fladderde door de kamer op de grond. Toen deed mijn vader twee dingen die ik me niet kan herinneren dat hij dat ooit had gedaan. Hij gaf me een knuffel, en hij huilde. We hebben de hele nacht doorgepraat, ook al moest hij de volgende morgen weer vroeg werken”.

“Het was makkelijker met mijn moeder en broertje”, vervolgde Tommy. “Ze huilden met me, en we knuffelden elkaar, en we deelden elkaar geheimen die we nooit verteld hadden. Hier was ik: in de schaduw van de dood, en ik was mezelf aan het openen voor al die mensen waar ik me van afgesloten had.

Op een dag, draaide ik me om, en God was er. Hij kwam niet toen ik wanhopig zocht. Schijnbaar doet Hij dingen op Zijn eigen wijze en op Zijn tijd. Hij heeft mij gevonden, zelfs toen ik was opgehouden om Hem te zoeken”.

“Tommy”, voegde ik toe, “mag ik je een verzoek doen? Wil je bij me in mijn Godsdienst les komen over vertrouwen en de leerlingen vertellen wat je mij nu ook verteld hebt?”

Ondanks dat we een afspraak hebben gemaakt, heeft hij die les niet gehaald. Natuurlijk was zijn leven veranderd. Hij heeft de grote stap gemaakt van geloof

naar zeker weten. Hij vond het leven dat zoveel mooier is dan het menselijk oog ooit kan zien of gedachten kan bevatten.

Voor hij stierf hadden we nog één gesprek. "Ik ga het niet redden om in uw klas te komen", zei hij. "Ik weet het, Tommy".

"Wilt u het vertellen, voor mij? Wilt u..... de hele wereld dit vertellen?"

"Ik zal het doen, Tommy. Ik zal het vertellen".

Schrijver is onbekend - <http://www.christelijkeverhalen.nl/?p=1053>

The White Lily : A Short Story for Easter

Once long ago, near a village far away, there lived an old peasant known as Ivan. He had a little hut, a small garden, a dog named Rubles, and a six-year-old nephew, Peter, who was an orphan. Ivan was not a bad man, as he did not murder, did not steal, told no lies, and did not meddle in other people's business. But on the other hand he couldn't be called a good man either. He was cross and dirty. He seldom spoke, and then only grudgingly and unpleasantly. He paid no attention to his neighbours, never showed them kindness, and refused any small courtesy or friendliness they offered him. Eventually they paid no attention to him either and let him go his own way. As for Rubles the dog, he was afraid of his master and never went near him. He would follow him at a distance to the village and back, would bark at all strangers as watchdogs should do, and he would drive off the foxes that tried to molest the hens. So Ivan kept the dog and left scraps for him, but never stroked or praised him.

Peter was a silent little boy, since he was never spoken to except in anger. He had no friends, for the village children feared his uncle too much to come near him, and Peter was too shy to speak to anyone. So he ran wild in the woods and made up his own lonely games. He feared his uncle Ivan, who had never beaten him hard but had laid a stick to him now and then, and who spoke to him so fiercely that Peter was quite cowed and frightened.

All this was bad enough, but added to it was filth and ugliness. The little cottage was brown and bleak, the windows (there were two quite nice ones) grimy and stained, the wooden rafters sooty, and all the walls and corners full of cobwebs. On the floor were the scraps and leavings of many meals, and the mud dragged in from many rainy months. The hearth was black, the pots and kettles dingy, the big bed for Ivan and the trundle bed for Peter tumbled and unmade, the table littered and smeared, and the chairs half-broken. It was all a sorry sight, and no better outdoors, for the doorsill was tumble-down, weeds grew everywhere, the vegetables came up as best they might, and not a flower was to be seen.

The living things themselves were even worse. Rubles was thin and dirty and full of burrs. Poor Peter wore rags, his hair grew long and was tangled with straw from his bed, and he was so filthy one could scarcely see the boy beneath. As for Ivan, he was huge. His black hair and beard were unkempt, and he looked quite terrifying. His clothes were as black with age and no washings as his hair. He was so unpleasant to look at that all he met turned their heads away, wrinkled their noses, and passed him as quickly as possible.

One bleak March day, when it seemed as if all had been waiting for spring for many weeks, Ivan had to go to the village to fetch some beans. As he trudged along the road, homeward bound again, in the distance he saw a man coming toward him. Ivan was ready as usual to pass him by without a glance, but when he drew nearer, out of the tail of his eye Ivan noticed he was a stranger, and in spite of himself Ivan looked full at him. Then he could not look away. The stranger was young, tall and spare, in rough peasant dress, with a shepherd's staff. On one arm he carried a sheaf of white lilies, like the day lilies that grew wild in the fields, only so fair and glowing that they dazzled the eye. Ivan stopped in his tracks, and with a smile the stranger stopped also. While Ivan stared, the stranger looked him over slowly, from his broken boots to his lined and dirty face.

Then he spoke: "Good day, friend."

When there was only silence, with Ivan staring, the stranger spoke again.

"What is it you see?"

Ivan lifted his eyes then to the man's face. The light there was like the lilies, and he looked at them again.

"Those flowers . . . I never saw any so fair."

"One of them is yours," said the stranger.

"Mine?" said Ivan.

The stranger took one of them and offered it to Ivan, who with astonishment and unbelief exclaimed, "What do you want for it? I am a poor man."

"I want nothing in return, only that you should keep the flower clean and pure."

Ivan wiped his dirty hands on his coat and reached for the lily. His fingers closed around the stem, and he stood in the road staring at it for a long while, not knowing what to do with the precious thing now that he had it. When he looked up at last, the stranger had passed into the distance again. Carefully Ivan carried the lily home.

Once inside the door he stood doubtfully in the middle of the floor, looking all around at the filth and disorder and not knowing where to put the white shining lily. Peter had been sitting dejectedly by the dead fire, but now he stood up slowly, gazing at his uncle in amazement. At last he found his voice and said to him, "Where did you find it?"

And in a hushed tone Ivan answered, "A stranger gave it to me, for nothing, and told me only to keep it clean and pure. . . . What am I to do with it?"

In an eager voice Peter answered, "We must find something to hold it! On that high shelf you put an empty wine bottle last Easter. That would do."

"Then you must hold it while I fetch the bottle down. But your hands are too dirty! Draw water from the well and wash first!"

This Peter rushed to do, coming back at last with clean hands. Ivan carefully gave him the flower, but cried out when Peter put it to his face to smell it. "Wait! Your face is too dirty!" Ivan seized a rag and rushed outside to the well, where he drew a bucket of water and washed the rag first, and then came in and awkwardly scrubbed Peter's face. When he was through he stepped back, unbelieving, as the boy with care smelled the white flower. He thought he had never seen that boy before. Then he remembered the bottle and clambered up to get it. But it was dirty, too, and clogged with cobwebs.

So out to the well it went, and came in clean and shining, filled with clear water. He set the lily in it and placed it on the window sill. Then they both looked at it. Its glow lit the dim and dingy room, and as they looked at it a wonder rose in Ivan at all the filth around him. "This fair lily cannot live in such a place!" he said aloud. "I must clean it." "Can I help?" asked Peter.

It was a hard task and took more than one day. Windows were washed, walls and floors swept and scrubbed, pots and kettles scoured, and chairs mended. The table was washed, the beds aired and beaten and put in order, and the hearth polished till the long-neglected tiles gleamed in the firelight and the pots and kettles winked back. The unaccustomed daylight flooded in the windows and the dark rafters shone in the shadows. All the while the lily glowed on the window sill. When they were done, they looked about them in wonder and pleasure that the little house could be so fair. And then they saw each other.

"We don't belong in a house like this!" said Ivan. "Next we scrub ourselves."

By now he and the boy were friends, having worked so well together. So they scrubbed themselves, and Ivan went to the village to buy decent clothes for them both. He noticed Rubles following him at a distance. When he came home he thought to himself, "That dog is a sight, dirty and full of burrs. He doesn't belong to this house. He must be cleaned." But when he went to get him, the dog slunk away out of reach and feared to come to him. Ivan put gentleness into his tone, but it took nearly a day to win the dog, until with Peter's help he could brush him and wash him. After soft words and a good supper, Rubles no longer cowered and whined, but gazed at Ivan with a wondering love in his eyes, and beat his tail on the floor, and licked Ivan's hand. And Ivan felt a strange glow in his heart.

So all was well within. But without? What of the broken sill and the brown tumbled garden thick with last year's weeds? "A house like this cannot live in a garden like that," said Ivan in a cheerful voice. "We must clean it up." So they went to work, while Rubles sat on his haunches to look at them. And a neighbour passing by stopped to watch, perplexed and astounded and scarcely recognizing the two who worked.

"What are you staring at, neighbour?" called Ivan. "Come in to see our lily. But first go fetch your good wife."

And this the neighbour did, in haste and astonishment, eager to be friendly at last to the old man and his little boy.

For seven days the lily glowed and gleamed on the windowsill, and all the life around it was transformed. Then on the seventh day it vanished. There was no trace of it to be found, though Ivan and Peter searched for it everywhere. But when Ivan looked at Peter's face he thought, "The lily glows there still." When they saw the clean pure house, and spoke with love to each other, and greeted their neighbours, and tended the growing things in the new garden, each thought to himself, "The lily still lives, though we see it no longer."

Jane Tyson Clement - Adapted from Frances Jenkins Olcott,

<http://www.plough.com/en/articles/2015/february/the-white-lily-easter-short-story>

De betekenis van en gebruiken met Pasen

De oorsprong van Pasen

De oorsprong zal altijd de belangrijkste reden blijven van ons paasfeest. Het denken aan iets wat meer dan 2000 jaren geleden gebeurd is. De herrijzenis van Jezus uit zijn graf. De derde dag na de kruisiging van Jezus Christus was op paaszondag het graf leeg. Vijftig dagen later, wat we Pinksteren noemen, liet Jezus zich zien bij zijn apostelen. Hij was niet dood. De dood is geen eind van het leven hier op aarde. Er is leven na de dood. Het belangrijkste gegeven voor christenen.

De Goede week

De goede week begint de zondag voor Pasen met Palmpasen.

Palmpasen

Met Palmpasen denken we weer terug aan de zondag dat Jezus op een ezel, Jeruzalem binnen reed. De mensen waren blij en verwelkomden Jezus met palmtakken en riepen Hosanna.

Witte donderdag

Op witte donderdag herdenken we dat Jezus en zijn apostelen het laatste avondmaal nuttigden. In de christelijke kerken wordt het Avondmaal nog steeds herdacht in een van de sacramenten. De woorden die ook Jezus sprak toen hij het brood brak: "neemt en eet want dit is mijn lichaam". De woorden die Jezus sprak toen hij de beker reikte naar zijn apostelen: "drinkt allen hieruit, want dit is mijn bloed van het Verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden" (uit het nieuwe testament).

Goede vrijdag

De kruisiging en de dood van Jezus, op de berg Golgotha, wordt herdacht. Tussen acht en negen uur 's ochtends wordt Jezus gekruisigd, tussen twee moordenaars. Rond het middag uur wordt het dan donker op heel de aarde, tot 15.00 uur, wanneer volgens het nieuwe testament Jezus sterft. De aarde schudt daarna en het voorhangsel in de tempel scheurt van boven naar beneden. Tegen de avond gaat Jozef van Arimathea naar keizer Pontius Pilatus en vraagt toestemming om Jezus te begraven. Jezus wordt in een graf gelegd, dicht bij Golgotha.

Paaszaterdag of stille zaterdag

De klokken luiden deze dag niet vandaar ook wel stille zaterdag.

Paaszondag of eerste paasdag

We denken aan het lege graf. Aan de herrijzenis van Jezus. Toen de moeder van Jezus naar haar zoon wilde gaan. De steen voor het graf was weggerold en ze kreeg te horen dat Jezus herrezen was.

Voor Pasen ligt vast op welke datum het jaarlijks valt. Het is elk jaar Pasen op de eerste zondag na de volle maan. De eerste volle maan na het begin van de astronomische lente (21 maart). Voor de eerstvolgende jaren liggen de data voor de eerste en tweede paasdag dus al vast.

En zo kan het gebeuren dat het ene jaar Pasen in de sneeuw gevierd wordt en in het andere jaar de brunch buiten onder de bloeiende bloesembomen genuttigd kan worden. Ook handig is het om te weten wanneer het Pasen is, omdat het zo ook duidelijk is wanneer het carnaval, Pinksteren en Hemelvaart zal zijn.

- Carnaval. Veertig dagen voor Pasen. Het begin van de veertig dagen wordt Aswoensdag genoemd.
- Hemelvaart. Op een donderdag de negenendertigste dag ná Pasen en de veertigste dag van Pasen.
- Pinksteren. De 49ste dag ná Pasen maar de 50ste dag ván Pasen.

Meer betekenissen voor Pasen die een samenhang hebben

De eerste volle maan na de astronomische lente geeft Pasen. Pasen valt dus altijd in de lente.

Het ontwaken van flora en fauna

Nieuw leven voor de bladeren aan de bomen, de lammetjes worden geboren, kuikentjes kruipen uit bevruchte eieren en uit bollen komen de meest prachtige bloemen. Maar is de tijd dat we rammelende hazen kunnen zien. Hazen die achter elkaar jagen. Op zoek naar een vrouwtje op te paren (de rammeltijd). Bij veel geluk staan twee hazen te 'boksen' met elkaar. Twee rivaliserende mannetjes of een hazenvrouwtje dat een mannetjeshaa niet wil! De link met Pasen is zo gek nog niet. Ook Jezus heeft beloofd dat er leven na de dood is. De bomen lijken dood in de winter maar in de lente gaan ze weer leven. Veel paasgebruiken zijn afgeleid van het feest van de lente. En dat rond Pasen leuke waarnemingen in de natuur te zien zijn met hazen is een kleine sprong in gedachten dat hazen eieren verstoppen. De paashaas bestaat dus echt!

Eieren rapen

Vroeger werden eieren gezien als een groeikracht en kiemkracht. Eieren werden in het voorjaar ingegraven in akkers om maar een goede opbrengst te krijgen. En of die nu door de paashaas worden verstoppt of door ouders: het geeft een saamhorigheid een spanning van samen zoeken. En wat is er nu nog mooier om eerst samen de eieren te verven?

Chocolade hazen en eieren

Vooral wanneer de winter lang en koud was geweest, wilde het vroeger nogal eens voorkomen dat de wintervoorraad al een poos op was. Hongerig en een beetje krachteloos werd men ervan. Met de lente breekt een nieuwe periode aan en wat is er nu nog meer vetter en vrolijker makend (door de endorfine) dan chocola? Gebruikt om krachten op te doen voor het zware werk (onder andere het land opnieuw bewerken).

Een paasboom

Paaseieren hangen nu anno 2014 massaal in kronkelwilgentakken in de woonkamer. Een beetje als een kerstboom met Kerstmis, is een paasboom met Pasen. Ook de paasboom heeft een betekenis. Het is afgeleid van de heilige-boomcultus. Boomheiligdommen die geëerd werden door de Germanen. Heilige bomen waar mensen bijeen kwamen om te bidden of te offeren.

Natuurfeest

Het licht van de zon komt weer terug. Een feest voor flora en fauna met een hoofdrol voor de zon. De koude, donkere winter is voorbij. De zonnewende is geweest. Op naar Hemelvaart en Pinksteren.

Paasgebruiken

In ieder gezin, voor iedereen zal Pasen een feest van gebruiken zijn. Gebruiken met een betekenis voor elk gezin. Met Pasen zijn er veel mogelijkheden om dit samen te beleven. Overal in het land zijn gebruiken van vroeger soms weer in eren hersteld. Veelal om samen te zijn, om samen te beleven om samen even stil te staan dat het Pasen is. Om er met Pasen twee gezellige en 'warme' dagen van te maken.

Met Pasen naar de kerk gaan

Om samen te beleven dat Jezus herrijzen is. Om samen te zingen en met nieuwe kleren naar de kerk gaan. De lente collectie mag aan op de 1ste paasdag! Op z'n paasbest met Pasen.

Samen het paasontbijt of paasbrunch nuttigen

Twee dagen vrij hebben en aandacht hebben voor elkaar. Samen iets ondernemen en stilstaan Of dat tweede paasdag nu een groot warenhuis is of een autobedrijf bezoeken is, maakt niet uit. het gaat om het samen dingen doen in goed overleg. Kinderen vinden samen zijn erg belangrijk en hebben ook een stem.

Vlöggen en paaskearls

In Ootmarsum is deze paastraditie een grote attractie geworden. Acht ongetrouwde mannen maken een lange rij en trekken door het dorp onder het zingen van oude paasliederen. De drie liederen zijn:

- Heden is den grootsten dag
- Christus is opgestanden
- Daar nu het feest van Pasen is

Paasstaakslepen

Ook een oud gebruik in Overijssel (Denekamp). Met een groep mensen in het bos een boom hakken. Vervolgens de boom in het dorp zetten met een brandende teerton bovenin.

Paasvuren

Een vuur als symbool voor licht. Jezus als een lichtend voorbeeld voor de wereld, het licht van de zon en de lente met al het nieuwe leven. Vuur, rook en vonken als teken van vruchtbaarheid. Op sommige plekken in ons land worden door kinderen de vonkjes opgevangen in een zakdoek. Hoe meer vonkjes gevangen hoe vruchtbaarder je leven zal worden in de toekomst. Het advies is wel: oude kleren aan! Op andere plekken is het de boze geesten van de winter verjagen.

Infoteur: [Rieja](#), Laatste update: 11-02-2015, Gepubliceerd: 13-02-2014

<http://kunst-en-cultuur.infonu.nl/feestdagen/127240-de-betekenis-van-en-gebruiken-met-pasen.html>

Dienstrooster april 2015

	3 april Goede Vrijdag	5 april Paaszondag	12 April Koffiedrinken	19 april
1	C Reinten	E de Jong	E Reinten	F vd Kuil
2	T van Wyk	KJ Leeuw	C Reinten	E de Jong
3	D Kruger	M Letterie	R Boer	A Knoester
4	R Boer	W Strydom	W Strydom	N Knoester
5	K Strydom	H Kettner	M Letterie	A Basson
6	J de Jong			
7	H Kettner			
Begroeting	P Reinten	I Pol	W Kruger	V Vernede
Bloemen	Geen	L Steinmann	R Spoon	H Kettner
Koffie			I Pol J le Roux	
	26 april			
1	F Smal			
2	T van Wyk			
3	R Boer			
4	J de Jong			
5	H Kettner			
Begroeting	M Letterie			
Bloemen	M van Zee			

Agenda april 2015

Donderdag 2 april Witte Donderdag	18h30	Tenebrae Dienst Avondmaal
Vrijdag 3 april Goede Vrijdag	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer Avondmaal
Zondag 5 april Paaszondag	8h30 10h00	Paas Ontbijt Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 7 april	9h00-13h00	Kerkkantoor
Zondag 12 april	10h00 11h00	Eredienst Ds. C van der Merwe Koffiedrinken
Dinsdag 14 april	9h00-13h00	Kerkkantoor
Donderdag 16 april	10h00 19h00	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noord Rieneke 0117043602
Zondag 19 april	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 21 april	9h00-13h00	Kerkkantoor
Zondag 26 april	10h00 11h00	Eredienst Ds. Y Dreyer Eredienstcommissie Vergadering
Maandag 27 april		Freedom Day (SA) Koningsdag (NL)
Dinsdag 28 april	9h00-13h00	Kerkkantoor
Vrijdag 1 mei	8h30-14h00	Oranjehof Markt Worker's Day (SA)

Verjaardagen april 2015

donderdag 2	Petrus van den Steen	011 452 2105
zondag 5	Tanya van Wyk	082 774 7907
dinsdag 7	Jan Leeuw	011 918 3935
donderdag 9	Jacqueline Reintjes	011 828 5236
dinsdag 14	Femmy le Roux	011 462 7706
zaterdag 18	Paul le Roux	011 462 7706
dinsdag 21	Marijke Pretorius.	011 614 4491
woensdag 22	Diets Hiddema	011 465 1512
woensdag 22	Coby Koning	011 973 1091
woensdag 22	Jan Wuestenenk	011 867 1886
donderdag 23	Titia Morgenrood	011 828 6854
zondag 27	Cherese le Roux	
zondag 27	Sandra Steen	011 447 1667
donderdag 30	Sietske Reinten	011 679 1434

MARANATHA KERK

Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za Ds Carusta van der Merwe 082 554 7715 carusta@gmail.com
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street Branch Code 190805
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kuil 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za